

CONSULTATIE

TARGET2: UITGANGSPUNTEN EN STRUCTUUR

INLEIDING

Op 24 oktober 2002 nam de Raad van Bestuur van de ECB een besluit over de langetermijnstrategie met betrekking tot TARGET. Dit besluit was gebaseerd op het besef dat TARGET weliswaar aan de belangrijkste doelstellingen had voldaan, maar dat de technisch heterogene opzet ervan, die een weerspiegeling is van de realiteit van medio jaren negentig, uiteindelijk een aantal problemen zou opleveren voor de gebruikers, die in toenemende mate een meer geharmoniseerde dienstverlening verwachten. Daarnaast werd ook vanuit kosten oogpunt een herbezinning op het huidige TARGET wenselijk geacht. Verder werd betwijfeld of het huidige TARGET-systeem toegerust was om toekomstige uitdagingen het hoofd te bieden, met name in het licht van de uitbreiding van de EU. Met TARGET2 moeten deze tekortkomingen worden opgelost.

Het huidige document beschrijft de uitgangspunten en structuur van TARGET2. In paragraaf 1 worden de algemene kenmerken en de structuur van TARGET2 geschetst. Vervolgens wordt in paragraaf 2 ingegaan op het werkterrein, de transactiesoorten, het dienstenpakket en de interfaces van TARGET2. Paragraaf 3 neemt de aspecten die verband houden met governance, financiering en tarifiering onder de loep, en in paragraaf 4 staan de vervolgstappen in het totstandkomingsproces van TARGET2 beschreven.

I. ALGEMENE KENMERKEN EN STRUCTUUR VAN TARGET2

TARGET2 is een multiplatformsysteem dat gebaseerd is op de volgende uitgangspunten: (i) levering van breed gedefinieerde en geharmoniseerde kerndiensten door alle platformen; (2) een uniforme tarievenstructuur voor die kerndiensten, geldend vanaf de ingebruikname van TARGET2; en (iii) kostendekkendheid. Dit laatste houdt in dat het uniforme tarief gebaseerd is op het meest efficiënte RTGS-systeem (het systeem met de laagste kosten per onderdeel) en dat vier jaar na de ingebruikname

van TARGET2 subsidies die een aanvaardbare ‘publieke goed’-factor¹ overschrijden verplicht dienen worden stopgezet².

TARGET2 zal uit een aantal individuele (op-maat-gemaakte of gekloonde) platformen bestaan en, gedurende de eerste drie jaar dat het operationeel is, een gezamenlijk platform dat ter beschikking staat van centrale banken die besluiten hun individuele platform – van meet af aan, of in een later stadium – op te geven. Na die startfase zal het elke centrale bank vrijstaan het individuele platform³ te continueren, zich op het reeds bestaande gezamenlijke platform aan te sluiten, of een ander gezamenlijk platform te vormen met een andere centrale bank die daartoe bereid is.

Het gezamenlijke platform dat vanaf de start van TARGET2 beschikbaar is, zal een integrerend onderdeel vormen van de structuur van TARGET2. Het zal pas worden ingevoerd als de centrale banken die in principe geïnteresseerd zijn definitief besloten hebben tot deelname eraan. Dit platform zou van de grond af kunnen worden ontwikkeld of op basis van een van de bestaande platformen. Afhankelijk van een technische analyse in een later stadium zou dit platform gebouwd kunnen worden op basis van een zogeheten actief/actiefmodel, waarbij de hoofdtaken en de personele bezetting zijn verdeeld tussen locaties in verschillende landen.

Het gezamenlijke platform dient zodanig te zijn ontworpen dat elke daarvan gebruikmakende nationale centrale bank de zakelijke relaties met ‘zijn’ banken kan blijven onderhouden, waaronder die met betrekking tot het monetaire beleid en die van geldgever in laatste instantie. In de huidige situatie opent de ECB voor geen enkele kredietinstelling een rekening, ongeacht het platform dat de instelling in kwestie wenst te gebruiken.

Alle platformen die onderdeel uitmaken van TARGET2 moeten voldoen aan dezelfde criteria, zoals tarifiering, kostendekking, toegankelijkheid, kerndiensten enz.

2. WERKTERREIN, TRANSACTIESOORTEN, DIENSTENPAKKET EN INTERFACES VAN TARGET2

2.1 Werkterrein

Het werkterrein van TARGET markeert het onderscheid tussen TARGET en andere betalingssystemen. In dit opzicht is het onderscheidende kenmerk van ‘RTGS’ ‘de op continubasis en met directe finaliteit uitgevoerde overdracht van centralebankgeld van de ene houder aan de andere houder’. Omdat traditionele RTGS-systemen steeds meer gaan lijken op hybride systemen, is het sleutelbegrip waarmee de directe competentie van het Eurosysteem wordt aangeduid ten aanzien van wat ‘RTGS’-systemen placht te heten immers niet langer noodzakelijkerwijs het ‘bruto’-vereveningskarakter, maar ‘de op continubasis en met directe finaliteit uitgevoerde verevening van betalingen’ (in tegenstelling tot de

¹ De ‘publieke goed’-factor houdt rekening met de door TARGET gegenereerde positieve uiterlijke omstandigheden, onder meer in de zin van verlaging van het systeemrisico, en wordt vastgesteld door de Raad van Bestuur van de ECB.

² Platformen die hieraan niet voldoen moeten worden opgeheven.

³ Behoudens de verplichte kostendekking zoals hierboven aangegeven.

eindedagsalderingssystemen). Het Eurosysteem heeft daarom een even groot belang bij, en dezelfde competentie ten aanzien van, alle systemen die individuele (grensoverschrijdende of binnenlandse) betalingen verevenen (i) in centralebankgeld en (ii) met directe finaliteit op continubasis, ongeacht of zij technisch zijn geïntegreerd in TARGET (voorbeelden hiervan zijn, respectievelijk, RTGS^{plus} in Duitsland en PNS in Frankrijk). Integratie van dergelijke systemen dient uiteraard altijd mogelijk te zijn (en zelfs te worden aangemoedigd).

De TARGET-richtlijn zal zo spoedig mogelijk worden aangepast aan deze nieuwe afbakening. Systemen die technisch zijn geïntegreerd in TARGET dienen volledig te voldoen aan de gewijzigde richtlijn; de overige systemen waarschijnlijk gedeeltelijk.

2.2 Transactiesoorten

Evenals met het huidige TARGET, dankt TARGET2, dat gebruikt wordt voor een veelheid aan betalingen, zijn ontstaan aan de behoefte om voornamelijk systeemrelevante grote betalingen in centralebankgeld te verevenen. TARGET2 zal natuurlijk compatibel blijven met andere systemen voor de verwerking van betalingen in euro. Desalniettemin zal TARGET2 'naar beneden toe' openblijven, wat betekent dat noch het Eurosysteem noch de nationale centrale banken een wettelijke of feitelijke limiet mogen stellen aan betalingen die gebruikers in *real time* in centralebankgeld willen verwerken (de 'grote benadering' genaamd). Er zullen drie categorieën betalingen worden onderscheiden: i) betalingen die verplicht via TARGET moeten lopen, zoals volgens de huidige TARGET-richtlijn geschiedt (het gaat hier om betalingen in het kader van het monetaire beleid en de verevening door middel van grote-betalingsystemen van derden); ii) betalingen waarvan het Eurosysteem het wenselijk vindt dat deze via TARGET lopen; en iii) andere betalingen die gebruikers verkiezen te laten lopen via TARGET.

2.3 Diensten

Toen TARGET van start ging werd de *grensoverschrijdende* functionaliteit van TARGET beschouwd als het basiselement dat alle op TARGET aangesloten, of met TARGET verbonden, RTGS-systemen met elkaar deelden. Destijds was het niveau van de diensten die de verschillende RTGS-systemen aan hun deelnemers boden, diverser dan thans het geval is. In TARGET2 zullen de geleverde kerndiensten zelfs een breder terrein beslaan. TARGET2 zal een veel geharmoniseerder serviceniveau kennen dan het huidige systeem alsook een breed gedefinieerd pakket van kerndiensten, die aan alle TARGET-onderdelen zal worden aangeboden, zelfs als dit op technisch verschillende wijzen geschiedt. Niettemin zullen de centrale banken – of zij nu een individueel platform gebruiken of het gezamenlijke platform dat vanaf de start van TARGET2 beschikbaar zal zijn (of een gezamenlijk platform dat in de toekomst ter beschikking zal komen) op basis van de invoer van de gebruikersgemeenschappen de mogelijkheid hebben om diensten in aanvulling op de kerndiensten te leveren.

TARGET2 zal duidelijke procedures kennen ten aanzien van de levering van aanvullende diensten. Dergelijke diensten zullen slechts na raadpleging van de gebruikers worden geïmplementeerd en er zal duidelijkheid bestaan binnen het ESCB omtrent de diensten die door de verschillende onderdelen van TARGET2 worden geleverd. Dit laatste dient om te bewerkstelligen dat diensten die eerst door slechts

een platform worden geïmplementeerd deel kunnen gaan uitmaken van de kerndienst van TARGET2, mochten de gebruikers van andere platformen die diensten zinvol achten.

De diensten en functies van TARGET2 dienen te worden beoordeeld vanuit het perspectief van de gebruiker. Hiermee wordt bedoeld dat het de geboden dienst is die telt, en niet het productieproces. Het dienstenniveau van TARGET2 zal in nauwe samenwerking met de TARGET-gebruikers worden vastgesteld.

De Raad van Bestuur van de ECB heeft de bevoegdheid om van tijd tot tijd de lijst van kerndiensten af te bakenen en periodiek te herzien. De Raad zal deze bevoegdheid uitoefenen op een wijze die vernieuwing bevordert en kan in dit kader met name besluiten vernieuwende, aanvullende diensten in de lijst van kerndiensten op te nemen die hun nut voor een of meer platformen hebben bewezen en mogelijk van belang zijn voor alle TARGET-gebruikers.

2.4 Interface met gebruikers en derdensystemen

TARGET2 zal op verzoek van de gebruikers gevolg geven aan, of vooruit lopen op, de maatregel tot harmonisering van de diensten, ook met betrekking tot (i) de interfaces tussen het RTGS-systeem en zijn gebruikers en (ii) de verevening van derdensystemen.

Ten aanzien van de *interfaces* kwam TARGET in januari 1999 in bedrijf als een systeem waarin centrale banken verschillende interfaces met hun RTGS-deelnemers onderhielden, namelijk SWIFT of een landelijke leverancier van telecommunicatiesystemen. Inmiddels hebben bijna alle centrale banken op aandringen van marktdeelnemers gekozen voor SWIFT voor de verbinding met de RTGS-deelnemers of zullen dit in de nabije toekomst doen. SWIFT-berichtformaten voor betalingen worden daarom thans standaard in het betalingswezen gebruikt, wat overigens niet betekent dat er geen ruimte is voor enige flexibiliteit in het gebruik ervan. Omdat gedurende de gehele discussie over de ontwikkeling van TARGET op de lange termijn het standpunt gedeeld werd dat een enkele interface met TARGET nuttig zou zijn, zal TARGET2, met inbegrip van de gebruikersinterface, naar alle waarschijnlijkheid gebaseerd worden op het geharmoniseerde gebruik van de SWIFT-berichtformaten.

Wat betreft de *derdensystemen* moet in ogenschouw worden genomen dat ten tijde van de totstandkoming daarvan de verevening van dergelijke systemen voor centrale banken een puur lokaal probleem was. Op lokaal niveau zijn verschillende oplossingen geïmplementeerd, die voor binnenlands gebruik doorgaans als efficiënt zijn ervaren. Dit houdt evenwel niet in dat de verevening van derdensystemen niet op een andere wijze had kunnen worden gerealiseerd als er sprake was geweest van coördinatie van de vereveningsnormen op Europees niveau. Bezien vanuit het heden dienen de methoden voor de verevening van derdensystemen eerder als oplossing voor problemen waar men in het verleden binnen een nationale context op stuitte dan dat zij voldoen aan de behoeften van kredietinstellingen in het eurogebied van vandaag.

In TARGET2 kunnen individuele platformen hun huidige vereveningsmethoden voor derdensystemen behouden, maar rijst met het oog op het gezamenlijke platform de vraag of deze systemen wel allemaal

moeten worden ondersteund. De verschillende vereveningssystemen hebben elementen gemeen en kunnen worden uitgesplitst in twee algemene modellen:

- Het model met de interfaces waarbij de verevening in centralebankgeld van de tegoeden die deelnemers in het derdensysteem aanhouden, in het RTGS-systeem plaatsvindt.⁴
- Het geïntegreerde model voor de verevening van effectentransacties in centralebankgeld, waarbij de geldafwikkeling plaatsvindt in het derdensysteem zelf.⁵

Het gezamenlijke platform dat vanaf de start van TARGET2 beschikbaar is (evenals elk ander gezamenlijk platform dat mogelijk beschikbaar komt in de toekomst) zou deze vorm van geharmoniseerde verevening kunnen leveren zonder dat dit ten koste gaat van de stabiliteit en kwaliteit ervan.

Het is denkbaar dat tijdens de overgangsfase de derdensystemen niet verevenen op het gezamenlijke platform maar op de bestaande vereveningsrekeningen van de deelnemers bij hun eigen centrale bank. De derdensystemen kunnen daardoor hun bestaande vereveningsmodel nog enige tijd handhaven en op het geëigende moment 'verbinden' met het gezamenlijke platform. Het is evenwel niet onwaarschijnlijk dat TARGET2 gaat fungeren als katalysator bij de verdere harmonisering van de verschillende vereveningsmethoden. Omwille van de kostendekking en efficiencyverhoging dringen de marktdeelnemers immers aan op een dergelijke harmonisatie.

In dit kader dient altijd te worden beseft dat bij op nationale leest geschoeide diensten veelal niet sprake is van werkelijk maatwerk in de zin dat de dienst op een specifieke wijze moet worden geleverd en niet op enige andere wijze. Soms gaat het om alleen maar landgebonden oplossingen uit het verleden die beantwoorden aan de behoefte van de markt om hun transacties efficiënt en veilig te verevenen, terwijl daar tegenwoordig ook andere methoden voor zijn. Technisch gezien zal het gezamenlijke platform dat vanaf de start van TARGET2 beschikbaar is (evenals een ander gezamenlijk platform dat mogelijk in de toekomst beschikbaar komt) in staat zijn om tegelijkertijd verschillende landspecifieke diensten én vereveningsoplossingen voor derdensystemen te bieden. Het is slechts een kwestie van aanpassingskosten en hoe deze moeten worden omgeslagen over het gezamenlijke platform en de derdensystemen. Verdergaande harmonisering zou in elk geval op de lange duur kostenbesparingen opleveren en geniet daarom de voorkeur van de marktdeelnemers. Gezien de wisselwerking tussen de overgangskosten en harmonisering, moet voor het proces voldoende tijd worden ingebouwd. Op de korte termijn kunnen pragmatische oplossingen bijdragen aan de realisatie van deze doelstelling.

⁴ Het model met interfaces is gebaseerd op procedures voor ofwel creditbetalingen ofwel directe debetbetalingen. In het eerste geval vindt de verevening van het derdensysteem plaats via een creditbetalingsprocedure waarin de deelnemers met een baissepositie in het derdensysteem geld storten op een vereveningsrekening van het derdensysteem in het gezamenlijke platform. Zodra alle stortingen zijn ontvangen, wordt het geld overgemaakt naar de rekening van de deelnemers met een haussepositie in het derdensysteem. Een dergelijk model wordt thans gebruikt door, b.v., Euro1. In het tweede geval zou het derdensysteem directe debetbetalingen genereren en deze van de debiteuren verzamelen via het gezamenlijke platform.

⁵ Dit is de wijze waarop in Frankrijk effectentransacties in het effectenclearing- en vereveningsysteem RGV worden verevend in centralebankgeld.

3. GOVERNANCE, FINANCIERING EN TARIFERING

TARGET2 zal worden gekenmerkt door drie niveaus van governance. De besluitvormende organen van de ECB vormen momenteel de top van de hiërarchische structuur ten aanzien van TARGET2 en hebben het laatste woord in met TARGET samenhangende binnenlandse en grensoverschrijdende aspecten (eerste niveau). Binnen het door de ECB gedefinieerde kader zullen de centrale banken die hun individuele platform continueren of delen met andere centrale banken een subsidiaire bevoegdheid krijgen in alle met TARGET samenhangende aangelegenheden waarover zij mogen beslissen. Met name het tweede niveau van governance van de systemen zal in het geval van individuele platformen worden uitgevoerd door de centrale banken en, in het geval van gezamenlijke platformen, door de deelnemende centrale banken. De technisch beheerders van gezamenlijke platformen en alle individuele platformen vormen het derde governance-niveau.

Het is van cruciaal belang dat de systeemgebruikers (hoofdzakelijk kredietinstellingen en derdensystemen) nauw worden betrokken bij het besluitvormingsproces op de verschillende niveaus van governance.

De ECB zal, evenals thans gebeurt, alle voor TARGET2 benodigde coördinatiefuncties leveren.

De verschillende onderdelen van TARGET2 zullen voor wat betreft de individuele platforms gefinancierd worden door de desbetreffende centrale banken en voor wat betreft het gezamenlijke platform door de centrale banken die daaraan deelnemen.

3.1 Het eerste governance-niveau

De rol van de ECB zal zoveel mogelijk hetzelfde zijn voor alle onderdelen van TARGET2 en zal bestaan uit besluitvorming omtrent de bovengenoemde aspecten, b.v. kerndiensten, een methodiek voor gemeenschappelijke kostendoorberekening en een systeem van uniforme tarieven. Het 'eerste niveau' van governance dient onder andere gericht te zijn op een gelijke behandeling van alle onderdelen van TARGET2. Alleen daar waar het gezamenlijke platform specifieke problemen mocht opwerpen omdat het het enig beschikbare gezamenlijke platform is bij de start van TARGET2, moet het eerste niveau worden ingeschakeld. De ECB zal erop toezien dat het gezamenlijke platform zijn beoogde rol van platform voor het gehele Eurosysteem kan spelen. Voor banken die mochten besluiten in een later stadium deel te nemen, zullen vanaf het moment van deelname dezelfde rechten en plichten gelden als voor die banken die vanaf het begin deelnemen aan het gezamenlijke platform.

3.2 Het tweede governance-niveau

De deelnemende nationale centrale banken zijn voorzover het hun individuele platform betreft verantwoordelijk voor het tweede niveau van governance. Volgens de algemene richtlijnen van TARGET2 als geheel en binnen het specifieke door de ECB gedefinieerde kader voor het enig beschikbare gezamenlijke platform bij de start van TARGET2 genieten de centrale banken die het platform delen dezelfde zeggenschap als die welke een eigen platform voor hun systeem hebben.

De op dit governance-niveau te nemen besluiten betreffen *structurele aspecten* zoals het basisontwerp en de ontwikkeling van het platform en, ten aanzien van het gezamenlijke platform, de vraag of het vanaf de grond moet worden opgebouwd of gebaseerd op een bestaand platform. Binnen deze categorie valt ook de besluitvorming omtrent de locatie van het gezamenlijke platform. Een besluit in deze kan echter pas worden genomen na raadpleging van het eerste governance-niveau en op basis van factoren als kosten, expertise van de beheerder en veiligheid. Veiligheidsoverwegingen zouden ertoe kunnen leiden dat de primaire en secundaire locaties van het gezamenlijke platform in verschillende landen worden gevestigd.

Naast deze structurele besluiten in de uitvoeringsfase van TARGET2 moeten er, als het systeem eenmaal werkt, op dit governance-niveau ook *besluiten* worden genomen, b.v. ten aanzien van de keuze en ontwikkeling van nieuwe aanvullende diensten waarom door de (nationale of platformbrede) gebruikers van het platform wordt verzocht, de tarieven voor deze aanvullende diensten, de bezetting van de leidinggevende functies op dit governance-niveau en het toezicht op de ontwikkeling op het gebied van betalingen op de lange termijn. De verantwoordelijkheid voor het onderhouden van zakelijke relaties met de gebruikers (teneinde goed geïnformeerd te blijven over de financiële markten; adequaat te handelen in noodsituaties; deelnemers tot het systeem toegang te verlenen; de dagelijkse gang van zaken en de liquiditeitsposities van de ‘eigen’ klanten van de centrale banken van dag tot dag bij te houden; te zorgen dat het betalingsverkeer soepel verloopt en problemen in contacten met kredietinstellingen en derdensystemen op te lossen enz.), zullen blijven berusten bij de individuele centrale banken, zelfs in het geval van een gezamenlijk platform.

Wat betreft de *financiering* moet een plan worden ontwikkeld waardoor centrale banken die zich in een later stadium zullen aansluiten bij het gezamenlijke platform een passend deel dragen van de kosten die gemoeid zijn met de initiële ontwikkeling en invoering van het platform

3.3 Het derde governance-niveau

Individuele platformen kunnen worden beheerd door de desbetreffende centrale bank en/of door een externe partij. Als technisch beheerder van het gezamenlijke platform zou een nationale centrale bank of de ECB kunnen fungeren, of een aantal centrale banken bij toerbeurt. Een andere mogelijkheid is om het beheer uit te besteden aan een afzonderlijke rechtspersoon, die ofwel particulier ofwel gezamenlijk eigendom is van de centrale banken die deelnemen aan het gezamenlijke platform. Aangezien meer dan één centrale bank betrokken kan zijn bij *het beheer* van het gezamenlijke platform is het niet nodig dat de *ontwikkeling* van het platform wordt uitgevoerd door slechts één entiteit. De besluiten welke moeten worden genomen door de entiteit(en) belast met het technische beheer van elk (individueel of gemeenschappelijk) platform zullen het dagelijkse technisch beheer van het systeem behelzen op basis van overeenkomsten met de desbetreffende centrale bank(en) waarin het dienstverleningsniveau uitputtend staat beschreven.

3.4 De rol van de gebruikers

Om zeker te stellen dat ieder platform wordt ontwikkeld en onderhouden als een efficiënt onderdeel van TARGET2 dat aan de behoeften van de gebruikers voldoet, zal als integrerend onderdeel van de

besluitvormingsprocessen een consultatieprocedure worden ingesteld waarbij de gehele gemeenschap van gebruikers wordt betrokken. Op twee manieren zal de betrokkenheid van de gebruikers in de besluiten verzekerd zijn. De gebruikers zullen worden geraadpleegd over alle hen aangaande aangelegenheden die zich op de verschillende governance-niveaus voordoen, zoals kwesties betreffende het dienstverleningsniveau. Zij zullen tevens op eigen initiatief hun visie mogen geven alsook voorstellen mogen doen met betrekking tot alle voor hen relevante aangelegenheden. Om te verzekeren dat de gebruikers op eerlijke wijze en over de gehele linie deelnemen aan het consultatieproces zullen procedures moeten worden vastgesteld. Enerzijds zal daarbij rekening worden gehouden met het gewicht van de individuele gebruikers in de zin van betalingsomzetten en –volumes. Anderzijds zullen eventuele specifieke behoeften van de kleinere kredietinstellingen evenzeer naar behoren aan bod moeten komen.

Het streven naar nauwe betrokkenheid van de gebruikers houdt niet in dat er vraagtekens worden geplaatst bij het feit dat de uiteindelijke besluiten genomen worden op de verschillende governance-niveaus. Er zal immers geen mechanisme komen dat ervoor zorgt dat de uitslag van een gebruikersconsultatie bepalend is voor het uiteindelijk te nemen besluit. In bepaalde, maar waarschijnlijk zeldzame gevallen, moet wellicht een groter belang worden gehecht aan effecten die het belang van het publieke goed dienen, zoals verlaging van het systeemrisico. Hoe de dialoog met gebruikers van het gezamenlijke platform in detail zal worden georganiseerd en, in het bijzonder, de rol van de individuele deelnemende centrale banken, zal worden besloten op het tweede governance-niveau.

3.5 Tarieven

Voor de diensten die deel uitmaken van het kernpakket van TARGET-diensten zal een uniforme, voor heel TARGET geldende tarievenstructuur gehanteerd worden, volgens het principe ‘zelfde dienst, zelfde prijs’. Dit stelsel van tarieven, waarover de ECB zal besluiten, hoeft niet noodzakelijkerwijs te betekenen dat er één tarief wordt gehanteerd voor een bepaalde dienst. Het is bijvoorbeeld mogelijk tarieven te variëren naar gelang van het aantal betaalopdrachten van een deelnemer of het tijdstip waarop de betaling moet worden uitgevoerd. Aanvullende diensten kunnen afzonderlijk en onafhankelijk blijven worden doorbelast door elke centrale bank.

Het uniforme tarief zal worden gebaseerd op dat van het RTGS-systeem met de laagste gemiddelde kosten per transactie (binnenlands en grensoverschrijdend). Het moet volledig kostendekkend zijn, terwijl ook de ‘publieke goed’-factor moet worden ingecalculereerd. Deze factor zal gelijk zijn voor alle onderdelen van TARGET2.

De uniforme tarievenstructuur wordt van kracht zodra TARGET2 van start gaat.

Het zal niet nodig zijn een tariefsverhoging van de benchmark-RTGS te verlangen omwille van een betere kostendekking door TARGET als geheel.

4. VERDERE FASES IN DE VORMING VAN TARGET2

TARGET2 gaat van start als:

- (i) de richtlijn voor TARGET2 in werking treedt;
- (ii) alle TARGET-onderdelen de in de richtlijn vastgelegde kerndiensten bieden;
- (iii) die diensten tegen een uniform tarief worden geleverd;
- (iv) het gezamenlijke platform operationeel is.

Het in Oktober 2002 door de Raad van Bestuur genomen besluit heeft betrekking op het concept voor TARGET2. Een aantal aspecten daarvan dient nog verder te worden uitgewerkt.

Het verdere voorbereidingsproces voor TARGET2 valt uiteen in drie fases: (i) de pre-projectfase; (ii) de projectfase; en (iii) de test- en proeffase.

De *pre-projectfase* bestaat uit de volgende onderdelen:

- De denkbeelden van de gehele gemeenschap van TARGET-gebruikers over de voor TARGET2 gekozen benadering alsook het desbetreffende serviceniveau zullen door middel van een consultatie worden geïnventariseerd. Aan de hand hiervan zullen de behoeften van de TARGET-gebruikers (hoofdzakelijk kredietinstellingen, derdensystemen die transacties verevenen in TARGET en centrale banken) worden vastgesteld.
- De nationale centrale banken die deel uit wensen te maken van het gezamenlijke platform dat bij het van start gaan van TARGET2 beschikbaar zal zijn, zullen beginnen met besprekingen die toegankelijk zijn voor iedere belangstellende nationale centrale bank. De ECB zal deze besprekingen coördineren. Over nadere details ten aanzien van de governance, de financiering, de locatie en de verleners van technische diensten van het gezamenlijke platform dient overeenstemming te worden bereikt.
- De TARGET-richtlijn zal worden aangepast aan de besluiten die door de Raad van Bestuur van de ECB met betrekking tot TARGET2 zijn genomen.
- Op basis van de gebruikerseisen zal een lijst van kerndiensten van TARGET2 worden opgesteld, waarbij als uitgangspunt de hoogste graad van feitelijke overeenkomsten tussen de huidige RTGS-systemen zal dienen. Dit in plaats van de in de huidige TARGET-richtlijn vastgelegde benadering waarbij wordt uitgegaan van de kenmerken die de genoemde systemen minimaal gemeen hebben.

De *projectfase* voor TARGET2 vangt aan zodra de bovenstaande taken zijn afgerond. In deze fase moeten de gebruikerseisen tezamen met de zakelijke en technische specificaties tot in detail worden vastgesteld en overeengekomen. Dan volgt de ontwikkeling of upgradering van de software. Centrale banken die hun individuele platform continueren, zullen dat moeten aanpassen aan de specificaties van het TARGET2-systeem en de voorziene verbindingen tussen de deelsystemen (indien gewijzigd). Deze fase, die met het oog op het gezamenlijke platform idealiter zou moeten ingaan met de ondertekening van het contract of de contracten met de leverancier(s) van het gezamenlijke platform en de deelnemende centrale banken, bestaat uit drie deelprojecten:

- Ten eerste zal of zullen de leverancier(s) van het gezamenlijke platform en de deelnemende banken hun systeem dienen aan te passen aan de specificaties van het gezamenlijke platform.

- Ten tweede zal, bij wijziging van de onderlinge verbindingen tussen de deelsystemen het gezamenlijke platform volgens de nieuwe specificaties verbonden moeten worden met de overige TARGET-onderdelen.
- Ten derde zullen de derdensystemen en mogelijk ook kredietinstellingen de nodige aanpassingen aan hun interfaces en de functionaliteit van het gezamenlijke platform moeten doorvoeren.

Aan het eind van deze fase moet de benchmark-RTGS worden bepaald (waarbij rekening wordt gehouden met de kosten verbonden aan de verwerking van binnenlandse en grensoverschrijdende betalingen in dat systeem) als basis voor een voor heel TARGET geldende tarievenstructuur waarin tevens een 'publieke goed'-factor is verdisconteerd. Verder zal een analyse worden gemaakt van de mogelijke gevolgen van het voorgestelde tarievenstelsel voor de beleidsdoelstellingen van het ESCB, zoals de verwerking van het grootst mogelijke aantal grote betalingen en rechtstreekse toegang over een brede linie.

De derde fase is van essentieel belang omdat daarin TARGET2 uitgebreid wordt getest en moet proefdraaien. Deze fase dient ervoor om te zorgen dat TARGET2 in de praktijk van meet af aan in zijn geheel soepel functioneert

Gezien de grootschaligheid van dit project, die ook blijkt uit de bovengenoemde stappen die nodig zijn voor de voorbereidingen, valt niet te verwachten dat TARGET2 vóór de tweede helft van dit decennium volledig in gebruik kan worden genomen. Dit brengt een aantal zaken met betrekking tot de overgang met zich mee:

- In de aanloopperiode tot de implementatie van TARGET2 zou op bepaalde stappen vooruit kunnen worden gelopen zolang deze niet in strijd zijn met het in dit verband genomen besluit. Zo hoeft, bijvoorbeeld, met de start van het gezamenlijke platform niet noodzakelijkerwijs te worden gewacht totdat de kerndiensten door alle TARGET-onderdelen zijn ingevoerd. De TARGET-richtlijn moet aan dit nieuwe werkterrein worden aangepast (zie paragraaf 2.1).
- De implementatie van TARGET2 alsook het beschikbaar komen van het gezamenlijke platform zal worden voorafgegaan door de uitbreiding van de EU. De Raad van Bestuur van de ECB heeft besloten dat de centrale banken van de toetredende landen die geen behoefte hebben aan een eigen euro-RTGS-platform in afwachting van het gezamenlijke platform een tussentijdse oplossing zal worden geboden.
- Het ESCB zal op korte termijn vaststellen welk van de eventueel door TARGET-gebruikers verlangde verbeteringen aan het huidige TARGET-systeem binnen een kort tijdsbestek en tegen redelijke kosten kunnen worden gerealiseerd.